

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 23Co/16/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8317208219
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miloš Kolek
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8317208219.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miloša Koleka a členov senátu JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Daniely Babinovej v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951 proti žalovanému: L. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XXXX/XX, F. o zaplatenie 2.443,74 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné č. k. 10Csp/153/2017-258 zo dňa 12.10.2018 takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku o náhrade trov konania a v rozsahu zrušenia vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 590,65 eur s úrokom z omeškania, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Rozsudok odôvodnil tým, že žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia sumy 2.443,74 eur spolu s 28 % úrokom z tejto sumy od 12.07.2017 do zaplatenia a trov konania. Žalovaná suma vznikla zo zmluvy, na základe ktorej žalobca zriadil a viedol účet pre žalovaného. Súd uviedol, že žalobca ani napriek výzve súdu nepredložil a neoznačil žiadny dôkaz a ani nespresnil rozhodujúce skutočnosti na preukázanie dôvodnosti jeho nároku na žalované peňažné plnenie, najmä keď žalobca v žalobe tvrdí, že žalovaná suma tvorí rozdiel medzi kreditnými a debetnými operáciami, pričom medzi debetné operácie patria nielen rôzne poplatky, ale aj úrok, dôvodnosť účtovania ktorých žalobca nepreukázal. Žalobca však ani na základe výzvy súdu nepredložil jediný dôkaz o tom, akú sumu žalovaný reálne vyčerpal, resp. sumu, ktorá mu zo strany žalobcu bola reálne poskytnutá, ani ako dospel k výške jednotlivých nárokov. Zo žaloby i vyjadrení žalobcu nie je zrejmé, či žalovaný reálne čerpal poskytnutú debetnú sumu, či aspoň čiastočne na tento debet nejakú sumu uhradil a prípadne, ako bola táto úhrada zaúčtovaná. Z predložených dokladov sa síce javí, že žalovaný nejakú časť úveru čerpal, ale súdu neboli predložené žiadne ďalšie doklady potrebné na posúdenie, či v tomto dlhu nie sú započítané nároky, ktoré by mohli byť posúdené ako nároky z neprijateľných podmienok. Súd uviedol, že zmluva medzi stranami je zmluvou spotrebiteľskou. Poukázal na to, že mnohé transakcie, ktoré žalobca vo svojom debetnom zostatku uviedol, sú poplatkami. V danej veci tvoria poplatky a úroky účtované v debetných transakciách celkovú sumu 1.853,09 eur a debetné položky okrem poplatkov a úrokov činia 37.802,87 eur. Kreditné položky boli 37.212,22 eur. Súd uviedol, že v danom prípade v zmluve absentuje údaj o dobe trvania zmluvy a termíne konečnej splatnosti úveru, o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a uvedenie všetkých predpokladov RPMN. Pre absenciu týchto náležitostí je zmluva bezúročná a bezpoplatková, a preto súd zaviazal žalovaného zaplatiť len sumu 590,65 eur ako rozdiel medzi vyčerpanou sumou 37.802,87 eur a úhradami vo výške 37.212,22 eur. Súd nepriznal žalobcovi požadovaný sankčný úrok vo výške 28 % ročne, pretože sankčné úroky právny poriadok nepozná a ani neupravuje. Vo všeobecnosti sa za sankčné úroky považujú úroky z omeškania. Sankcia za porušenie právnej povinnosti môže byť dohodnutá aj ako zmluvná pokuta. V tomto prípade sa však pre platnosť dohody o zmluvnej pokute vyžaduje písomná forma, čo v danom prípade splnené nebolo, a preto súd žalobu o sankčné úroky zamietol. Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 255 ods. 1 CSP.

2. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca, a to len proti výroku, ktorým bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá a proti súvisiacemu výroku o trovách konania. Poukázal na to, že pokiaľ súd považoval návrh za neúplný a málo špecifikovaný, mal žalobcu vyzvať na jeho doplnenie alebo opravu. Žalobca predložil súdu podrobnú špecifikáciu, z ktorej vyplýva presne, akú sumu žalovaný čerpal a akú sumu uhradil, a v akej výške boli poplatky a úroky. Rovnako žalobca predložil súdu všetky výpisy z účtu od jeho otvorenia až do zatvorenia. K náležitostiam zmluvy o povolenom prečerpaní uviedol, že v zmysle bodu 8.13 VOP, povolené prečerpanie sa poskytuje na dobu neurčitú. Podmienky odstúpenia od zmluvy sú upravené v bode 8.13 VOP. Poukázal na to, že podľa rozsudku Súdneho dvora EÚ C-42/15, zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v čl. 10 ods. 2 Smernice musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči. Náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere teda nemusia byť nevyhnutne uvedené v samotnom texte úverovej zmluvy, ale časť z ich môže byť obsiahnutá aj v inom dokumente, ktorý tvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy, napr. Sadzobník poplatkov, Všeobecné obchodné podmienky. Z uvedeného vyplýva, že Všeobecné obchodné podmienky a Sadzobník sú súčasťou zmluvy a sú pre klienta záväzné, aj keď ich nepodpísal. K výške RPMN a uvedeniu predpokladov RPMN žalobca poukázal na to, že v danom prípade sa jedná o zmluvu o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, pričom v tomto prípade údaj o RPMN nepatrí medzi povinné údaje v zmluve. Nesúhlasí teda so záverom súdu prvej inštancie, že predmetný úver treba považovať za bezúročný a bezpoplatkový. Nesúhlasil so záverom súdu prvej inštancie, že žalobca nepreukázal zmluvné dojednania o povinnosti platiť poplatky, úroky. Poukázal opätovne na to, že Všeobecné obchodné podmienky a Sadzobník boli súčasťou úverovej zmluvy a klienta zaväzujú. Úrok vo výške 28 % ročne je sadzbou pre nepovolené prečerpanie a vyplýva zo Všeobecných obchodných podmienok bod 3.12. Daný nárok bol uplatnený z titulu prekročenia, tzv. nepovoleného prečerpania upraveného v zákone č. 129/2010 Z.z. v § 2 písm. f) a § 18. Zverejnením vývesiek úrokových sadziieb na webovom sídle žalobcu je splnená povinnosť v zmysle § 18 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Zákon nevyžaduje uvedenie úrokovej sadzby v zmluve o účte. Preto zamietnutie tohto nároku je nedôvodné. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil a žalobe vyhovel v celom rozsahu.

3. Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

4. Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

5. Podľa názoru odvolacieho súdu zo žaloby, ako aj zo špecifikácie žalovanej sumy, vyplýva, na základe akých tvrdení žalobca požaduje žalovanú sumu priznať. Výpočet, ktorý použil súd prvej inštancie neobstojí, pretože pre posúdenie toho, či v danom prípade bol úver bezúročný a bezpoplatkový, súd použil nesprávnu právnu úpravu. V danom prípade pri hodnotení bezúročnosti a bezpoplatkovosti je potrebné vychádzať z ust. § 10 zákona 129/2010 Z.z., pretože v danom prípade sa jednalo o zmluvu o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania. Náležitosti tejto zmluvy sú odlišné a medzi náležitosti nepatrí uvedenie všetkých predpokladov RPMN, uvedenie RPMN a ani údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Záver súdu prvej inštancie o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru sa teda zatiaľ javí ako nepreukázaný.

6. Nebolo možné zamietnuť 28 % úrok z požadovanej sumy len s odôvodnením, že pojem sankčný úver právo Slovenskej republiky nepozná. Súd prvej inštancie však musí prihliadnuť na to, že zmluvná podmienka uvedená v bode 3.12 VOP žalobcu bola rozsudkom OS Prešov zo dňa 11.05.2017 sp. zn. 9 Csp170/2016 v spojení s rozsudkom SK Prešove 7 Co 99/2017 zo dňa 12.12.2017 vyhlásená za neprijateľnú, pričom s týmto záverom sa odvolací súd stotožňuje.

7. Rovnako nie je správny záver o nepriznaní žiadnych poplatkov vyplývajúcich zo zmluvy. Nie každý poplatok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy, je poplatkom neprijateľným. Pokiaľ súd prvej inštancie mienil nepriznať poplatky, mal sa zaoberať každým druhom poplatku jednotlivo a uviesť prečo ho považuje za neprijateľný.

8. Keďže rozsudok neobsahuje skutkové a právne závery podstatné pre posúdenie danej veci, odvolací súd napadnutý rozsudok v napadnutých výrokoch zrušil postupom podľa § 389 ods. 1 CSP a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Súd prvej inštancie zistí či zmluva obsahuje zákonné náležitosti

(§ 10 zákona 129/2010 Z.z) a zistí, či podľa relevantnej právnej úpravy je poskytnutý úver bezúročný a bezpoplatkový. Pokiaľ vzniklo na strane žalovaného nepovolené prečerpanie, súd prvej inštancie posúdi nárok žalobcu s prihliadnutím na neprijateľnosť bodu 3.12 VOP žalobcu. Ak úver nie je bezúročný a bezpoplatkový, tak súd prvej inštancie preskúma platnosť dojednania poplatkov, a v prípade, že poplatky považuje za neprijateľné, odôvodní tento svoj záver a takéto poplatky žalobcovi neprizná.

9. Pri rozhodovaní je potrebné prihliadať na to, že časť istiny už žalobcovi priznaná bola (rozsudok v časti o zaplatenie 590,65 eur s úrokom z omeškania nadobudol právoplatnosť).

10. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 420 CSP alebo 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť byť zastúpený advokátom neplatí za podmienok ustanovených v § 429 ods. 2 CSP.